

[Undervisnings- og forskningsministeren]

deltagelse i Eureka, hvor Danmark netop har haft formandskabet. Endelig kan Danmark spille en rolle som brobygger for i EF at fremme samarbejdet mellem det europæiske og det nordiske.

EF's nye rammeprogram

Når de økonomiske grænser falder i Europa i begyndelsen af 1990'erne, vil produkternes forskningsindhold blive vigtig for konkurrenceevnen. Der vil samtidig blive bedre muligheder for at få råd til at forske. Det indre marked skaber mulighed for at afsætte teknologisk avancerede varer på et stort marked og gør det dermed lettere at afskrive udgifterne til forskning og udvikling. Samtidig vil det bane vejen for, at Danmark kan få flere store virksomheder.

Med den Europæiske Fælles Akt blev forskning og teknologisk udvikling indføjet i EF-traktaten og blev dermed fastslået som et centralt mål for Fællesskabets virke.

Under det danske formandskab fik EF vedtaget det nye rammeprogram for forskningen i årene 1987-91 på 51 mia. kr. Dermed er forudsætningerne til stede for, at danske institutter og virksomheder kan indgå i et aktivt samarbejde med andre europæere.

Det danske udbytte af EF-forsknings-samarbejdet har hidtil været yderst tilfredsstillende. I perioden 1983-86 fik vi ca. 3½ pct. af forskningskontrakterne; Danmarks bidrag til EF's samlede budget er på ca. 2 pct.

EF-landene er enige om, at forskningsniveauet og den kreative kapacitet ikke er ringere i Europa end hos vore vigtigste konkurrenter. Men man har i Europa ikke været tilstrækkelig opmærksom på problemerne ved overgangen fra videnskabelig forskning til teknologisk udvikling og videre til markedsføring af et produkt. Det vil EF's forskningsprogram gøre noget ved. Institutter og virksomheder i forskellige medlemslande lærer gennem rammeprogrammet at arbejde sammen.

Hovedproblemet

Det største problem i dansk forskningspolitik er, at virksomhederne forsøger for lidt. Det er af stor betydning for konkurrenceevnen, at omkostningsniveauet holdes i ro, men i det lange løb er det ikke nok. Det er ikke realistisk at ven-

te, at vi kan komme til at producere billigere end f.eks. de nyindustrialiserede lande, som har lavere lønomkostninger. Vor eksport skal bl.a. bygge på, at danske varer er attraktive på grund af deres høje forskningsindhold, at de tilbyder sofistikerede løsninger.

Det kan være fristende at lægge sig op ad de mest succesrige konkurrenter, når man skal satse på forskningen. Det er imidlertid ikke altid klogest at kaste sig over de mest populære områder. I stedet er det værd at analysere, i hvilke sektorer vi har særlige forudsætninger. Der er adskillige områder, hvor vi i kraft af den danske samfundsudvikling har høstet bred erfaring, og det er på områder som disse, vi skal søge vækstmulighederne.

Regering og Folketing har gennem den offentlige forskningspolitik og erhvervspolitikken skabt forudsætningerne for en større samlet forskningsindsats på et højt kvalitetsniveau. Nu er det op til den private sektor at udnytte mulighederne, at tænke langsigtet og afsætte en større del af indtjeningen til forskning og udvikling.

Redegørelse af 13/12 88 om arbejdsmiljø for søfolk, fiskere og forhyrede på olieborerplatforme.
(Redegørelse nr. R 10).

Industriministeren (Nils Wilhjelmsen):

Den 27. maj 1987 vedtog Folketinget en motiveret dagsorden, nr. D 60, som pålagde regeringen at foranstalte en undersøgelse af årsagerne til de mange arbejdsulykker og dødsfald til søs samt inden den 31. december 1988 at fremkomme med en redegørelse til sikring af et bedre arbejdsmiljø for søfolk, fiskere og forhyrede på olieborerplatforme.

Da arbejdsmiljøregler for forhyrede på olieborerplatforme er energiministerens område, når de ikke er under flytning, vil jeg efter aftale med energiministeren også omtale disse regler.

Under debatten i Folketinget redegjorde jeg for, at arbejdsmiljø til søs omfatter sikkerhed, sundhed og trivsel for de ansatte. Jeg havde endvidere lejlighed til at redegøre for det lovgrundlag, der regulerer arbejdsmiljøet til søs – først og fremmest lov om skibes sikkerhed m.v.

Under debatten omtaltes også planerne om en sammenlægning af de daværende seks søfartsinstitutioner – under Industriministeriets ressortområde – til én styrelse. Denne sammen-